

ת"פ 28018/12 - תביעה צפת נגד חביב רביב דין

בית משפט השלום בקריות שמונה

ת"פ 14-12-2018 תביעה צפת נ' דין

בפני כבוד השופט רות שפירברג כה
בעניין: תביעות צפת

המאשימה

נגד

חביב רביב דין

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תש"ז-1977 **והתנהגות פרועה במקום ציבור** - לפי סעיף 216 (א)(1) לחוק העונשין.

הudevירות בוצעו ביום 19/3/2019 בתחנת המשטרה בקריות שמונה, לשם הגיעו הנאשם וביקש לברר לגבי טיפול המשטרה בתלונה שהגיע לגבי גניבת רכבו.

הנאשם פנה לאחת השוטרות בתחנה וצעק לעברה: "**מה עשית עם התלונה שלי, למה לא העברת אותה לך?**", בתגובה אמרה לו השוטרת שלא יצעק עליה ושירגע.

בהמשך לאחר שהסביר לנאשם כי הוחלט לא לטפל בתלונתו כי מדובר בסכסוך אזרחי עסקי, החל הנאשם לצעוק ויצא לכיוון חצר התחנה וצעק לעבר הקצין ששמו שושני **"אתה עכבר וליצן"**.

בהמשך, כשהודיע הקצין שושני לנאשם כי הוא מעוכב וביקש ממנו להתלוות אליו, **סירב הנאשם לעשות כן והחל לצעוק ולקלקל**.

עוד בהמשך, הקצין שושני, ביקש בשנית מהנאשם להתלוות אליו, **אר הוא המשיך בטירובו**, והקצין שושני הודיע לו על מעצרו.

הנאשם המשיך לצעוק ולגדף גם לאחר שהוביל למשרד החקירה.

עמוד 1

2. דבר כאמור באירוע חדש מרץ שנת 2014, אשר הטיפול בו התארך, בין היתר כי הנאשם היה בעבר במסגרת הסדר טיעון, ואולם בהמשך, לאחר שהוגש בעיניו תסוקיר, חזר בו מהודאותו בהחלטתו של כב' סגן הנשיא, השופט מרגלית, ואז'ו הועבר התיק לטיפולו של מותב זה. ביום 3/5/16, כפר הנאשם בכל המיחס לו בכתב האישום והעליה טענת זוטא, לפיה הודהתו החקיקית במשטרה נמסרה לאחר שהותקף על ידי הקצין שושני ולאחר שהופעלתה נגדו אלימות קשה, וביקש לפסול הودאה חיליקית זו.

3. ביום 24/4/2017, לאחר שמייעתם של כל עדי התביעה, הורשע הנאשם בעבירות שייחסו לו בכתב האישום, כמפורט לעיל.

תקיירי שירות המבחן

4. כאמור, במסגרת ההליך שהתקיים בפני השופט מרגלית, ולאחר שהגיעו הצדדים להסדר טיעון, הופנה הנאשם ביום 15/10/2011, לשירות המבחן לעריכת תסוקיר. התסוקיר שהتابקש היה אמר או היה קצר ונקודתי, שכן הסדר הטיעון באותו שלב, כלל הסכמה על עונש של של"צ ללא הרשות, לגבי כתוב אישום מתוקן ומכל מהמקורי. ושירות המבחן התבקש איפוא להציג לנאים תכנית של"צ.

ואולם התסוקירים מצאו את הנאשם כבלתי מתאים לשל"צ, וזאת כמפורט להלן:

התסוקיר, מיום 15/11/2011, סרך את נסיבותו של הנאשם, אז בן 22, בעל השכלה תיכונית של 12 שנים לימוד, אשר שוחרר מהצבא לאחר 3 חודשים צבאי בעקבות אי התאמה.

מתוך אבחון שנערך לנאים עליה כי הוא התקשה לשמר על יציבות במסגרת חייו השונות.

שירות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי על אף הקושי להכיר באחריותו לביצוע העבירות הוא הביע נכונות לבצע צו של"צ ונמצא מתאים לכך אך משהופהנה לבדיקה שtan לאיתור סמים מסר כי אינו יכול לבצע בנסיבות הבודק, בעקבות כך תואמה אליו פגישה נוספת לא הגיע.

מאחר וה הנאשם לא השלים את גיבוש תוכנית השל"צ, סבר שירות המבחן כי אינו מתאים במסגרת זו שדורשת מחויבות, יציבות ונקיון מסוימים.

ביום 30/11/2011 הורה כב' השופט מרגלית על עריכת תסוקיר משלים.

בתסוקיר המשלים מיום 16/1/2012, נמסר כי התנהלותו של הנאשם כלפי שירות המבחן התאפיינה בזלזול וכי הוא התקשה לקבל את הגבולות והכללים הנהוגים. ההתרשםות היתה כי אנשי שירות המבחן אינם מהווים גורם סמכותי ומציב גבול עבור הנאשם. בנוסף הניסטם סירב למסור בדיקות שtan ותגובהו לעניין זה הייתה תוקפנית.

שירות המבחן חזר על סברתו לפיה אין הנאשם מתאים לביצוע של"צ, על אף שפועל לגיבוש תוכנית כזו.

במהמשך, כאמור לעיל, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאותו, ובכ' סgan הנשייא נענה לבקשתו.

5. גם לאחר שניתנה הכרעת הדין בידי מותב זה, והנאשם הורשע בעבירות שייחסו לו בכתב האישום המקורי, ביום 24/4/2017, ביקשה את כוחו לקבל תסקיר משלים ומעודכן לגבי הנאשם טרם הティיעונים לעונש. על אף התנגדותה של המאשימה, ניתנה הוראה לשירות המבחן להכין תסקיר משלים, ואולם תסקיר כזה לא הוגש בסופו של דבר, שכן צוין כי הנאשם, למורת שביקש שיוכן תסקיר, והביע בדיון נכונות לשתף פעולה ולתת בדיקות שטן, הביע בשיחת טלפון עם שירות המבחן **התנגדות להגעה למפגשים עם שירות המבחן והתבטא באופן תוקפני**.

טייעוני הצדדים לעונש

ביום 2/10/2017 טענו הצדדים לעונש.

טייעוני ב"כ המאשימה 6.

ב"כ המאשימה עתר להשิต על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס ממשמעותי, תוך שהתייחס לערבים שנפגעו, להשתלשות העניים בתיק זה ולזמן שחוף.

טייעוני ב"כ הנאשם 7.

ב"כ הנאשם ביקשה לבטל את הרשותו של הנאשם ולהסתפק בהטלת התcheinבות בלבד.

ב"כ הנאשם עמדה על הנسبות הקשורות לביצוע העבירה וצוין שלעבירות לא קדם תכנון והן נעשו בשל תשוכלו של הנאשם נוכח אי טיפול המשטרה בתלונה שהגish. צוין כי לא נגרם נזק כלשהו, וכי אף לא נראה שעלול היה להיגרם נזק. עוד צוין כי מדובר ברף נמוך מבחינת חומרת העבירה.

ב"כ הנאשם הפנהה לכך שמדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, העבירה בוצעה לפני זמן רב ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים, עוד הוסיפה כי הוא סטודנט הלומד בבית ספר למשחק, עובד במסעדת ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב"כ הנאשם טענה כי הפסיכיקה הכירה בכך שגם אם לא מצביים על נזק קונקרטי עדין ניתן לבטל הרשותה אם מוכחים פגעה בדיםומי העצמי או נזק פוטנציאלי כלשהו.

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב גם בגובה הקנס שיוטל על הנאשם בהיותו סטודנט.

דברי הנאשם 8.

הנאשם אמר כי הוא מתוסכל וכי הפשע היחיד שעשה הוא הגשת התלונה. הנאשם התייחס בארכיות לתלונה,

של דבריו לא טופלה CIA במשפטה, והרchip, אף בעמד הטיעונים לעונש, בפרטם על נזקיו בשל רכב מסווג מרצדים שהוא בעלותו ומוציא כתת בידי עבריין, לדבריו. הנאשם טען, כפי שטען בnihol ההוכחות, ולמרות שטענותיו אלה נדחו בהכרעת הדיון, כי הקצין שושני אישים עליו ביום האירוע כי "יתפור" לו תיק סמים, וטען שעורכת הדין שלו "יעצה לו כי לא כדאי להתעסך" עם רץ המודיעין.

הנאשם הוסיף כי הוא היחיד ש" יצא מופסד" וכי הוכחה בידי שוטרים.

הנאשם טען כי נזוק דויה מההליך הפלילי, בשל עלות ימי עבודה ונסיעות, וכי לא הייתה אלימות מצדיו אלא רק התפרעות.

שאלת הרשעה

.9.

הכלל בהליך הפלילי הוא כי הנאשם בגיר, שהוכחה אשמו - יורשע בדיון.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהוא מוצדק רק במקרים נדרים וחרגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניית להימנע מהרשעת מבצעה, מבלתי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

ראו לעניין זה את רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נגד חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.04.10):

"...ככל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפליליים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וסעיף 71א(ב), התשל"ז-1977)."

על פי הukron המשפטית הרווח, קיומה של אחראיות בפליליים לביצוע עבירות על החוק מחיב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדיון, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השווון של הכל בפניו. בהתקיים אחראיות פלילתית, סטייה מוחשבת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנகוט בה אך במקרים נדרים שבהם, באיזו שבן הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדיון, בין המשקל הרاوي שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון. כאשר מתקיים חוסר איזון נוקב בין העניין שיש לציבור באכיפת הדיון, לבין עצמת הפגיעה העוללה להיגרם לנאשם מהרשעתו וענישתו, עשוי בית המשפט להשתמש בכל הנדיר הננתן בידו ולהימנע מהרשעת הנאשם..."

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 תמר כתוב נגד מדינת ישראל (21.08.97) שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה

מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

10. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם בענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשמעותם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותה קשות, ופגיעה בהערכות ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אז הימנעוט מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוסדרת, ותאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

11. **חווארת העבירה ונסיבותה** - כפי שתואר בהרחבה בכתב האישום ובהכרעת הדין, הנאשם הפריע לשוטרים במילוי תפקידם, צעק על שוטרת, קרא לקצין "לייצן ועכבר", בהמשך סירב להוראות הקצין להתלוות אליו, צעק וקילל, והמשיך להתנהג בצורה לא הולמת גם הלאה, בכך שהשמיע צעקות וגידופים.

כפי שצוין בכתב האישום, הובא בהרחבה מפי הנאשם בניהול ההוכחות, והוא שמע על ידו שוב במעמד הטייעונים לעונש - הרקע להתנהגות בה הורשע, היה עניין שבין הנאשם לאדם אחר המוכר לו אישית, אשר לטענתו הנאשם החזק שלא דין ברиск של הנאשם.

ה הנאשם טען שהענין היה פלילי וכי הרכב נגנב ודרש ביום האירוע שהמשטרה תבצע מיידית פעולותiae לאיתור הרכב, ואילו מטעם גורמי החוקה הודיעו לו כי מצאו את הענין כבלתי מתאים לטיפול משטרתי פלילי.

ההחלטה המשפטית היא שגרמה להתפרצויות שבה הורשע הנאשם, וتسכלו מאותה החלטה ממשיך ומלוו את הנאשם עד לימי ההווה.

התנהגות, שבמסגרתה יחידים, אשר חשים מקופחים על ידי נתני שירות או עובדי ציבור, ופונים בשל תחשותם להתנהגות תוקפנית וآلימה, הנה למropa הצער התנהגות נפוצה ומכוערת.

12. התנהגותו של הנאשם פגעה בערכיים מוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, של צוות לחוק, ושל שלטונו החוקי באופן כללי. בנוסף פגעה התנהגותו בביטחוןם האישי של השוטרים ובכבודם, כמו גם בחירותם לבצע את תפקידם כדין בלי שיחשסו לחיהם ולגופם.

אוכפי החוק ראויים להגנה על שלומם, בדרך של כפיטת צוות, הימנוות להוראות, והימנוות מהפרעה להם במהלך מילוי תפקידם.

ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 דוד קרייה נגד מדינת ישראל (10.08.02):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגעה

והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביוטר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שפטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגעה שכזו צריכה להיתקל בקיור ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה בנסיבות האפשרות. כאמור על מול אלימות מילולית שכזו המכרסתת ביסודות חברותנו הדמוקרטית יש לנ��וט בענישה מرتעה. הציבור נותן את מבטו בעובי ה**ציבור ונציגי החוק.."**

13. מצאתי כי מידת הפגעה של הנאשם בערכיהם המוגנים הנה במידה בינונית - נמוכה, שכן האירוע הסתכם בהרמת קול ובהתנגדות על פני אירוע מתמשך, ללא אלימות פיזית או השמעת איומים. הביטוי הפוגעני שהשמיע הנאשם לקצין, על אף כיورو, נמצא ברף נמוך יחסית של פגעה, ולא בצדו הנאשם לא הואשם ולא הורשע בעבירות העלבת עובד ציבור.

כפי שציין בהכרעת הדין - נטייתו של הנאשם לדיבור מטלם בלטה בעודתו, כמו גם נטייתו לכעס, ולא לענות עניינית לשאלות שהתוועה הפנה אליו בחקירה הנגדית.

על פי התמונה שהציגה בניהול הוכחות, נמצא כי גם אמו של הנאשם, שנכחה עמו במשטרה ביום האירוע, תרמה לאוירה הטעונה עצקה והתלהמה.

אין להסכים עם תופעה של התלהמות ותוקפנות בשל טענה על עוויל בטיפול של איש מרות, וזאת גם אם הטיפול שניtan אינו מיטבי. במקרה זה, לא התרשםתי כלל כי הנאשם טופל במחדר כלשהו, ובכך חומרה נוספת. לא ניתן לחתך משקל מכך לעוניה כי הנאשם חש تسכול, שכן עבירות אלימות רבות, מילוליות ופיזיות, כמו גם עבירות נגד עובדי ציבור ושוטרים, מאופיינות בשגרה ברקע של تسכול וטענות.

יש להזכיר כי כל טענותיו של הנאשם, כאלו הוא הוכה על ידי שוטרים ביום האירוע, נדחו בהכרעת הדין, וצוין בין היתר כי הנאשם מעולם לא העלה טענות אלה בפני מה"ש לבדיקה כדין.

מדובר בהתנהגות נפוצה ונלוזה, המאפיינת בעידנא דrichtcha, תוך התעלמות מכבוד הזולת ומשלטון החוק. התנהגות מסווג זה יש להוקיע ולגנות, ואולם למורת זאת, קיימים מקרים, שבהם בודדים ונדירים, שבהם ניתן להימנע מהרשעה בנסיבות דומות.

ענינו של הנאשם, אף על פי שהוא נעדר עבר פלילי, לא נמנה עם אותם מקרים, וביטול הרשותו אינו מוצדק, שכן תנאי בסיסי וחוני לביטול הרשותה במקרה זה הינו קבלת אחריות למעשה, ולמידת לקחו.

כפי שצוין לעיל - הנאשם לא עומד בתנאי בסיסי זה, שכן הוא לא קיבל כל אחריות למעשה, לא התנצל על התנהגותו, וגם לאחר ניהול הוכחות, מסקנתו היחידה וכאבו היחיד נגעו ברכב המחלוקת, אשר המשטרה לא טפלה ענינו. הנאשם לא שיתף פעולה עם שרות המבחן, לא גילה כל טفح של חריטה או הפנה, ולא הומלץ לפיקח לעונש קל או טיפול.

ה הנאשם הותיר במהלך ההליך, ואף בסיפא, בשיחתו התוכפנית עם קצין המבחן ובຕיעונים לעונש, רושם תוקפני

ובلتוי חברתי.

לנוכח כל האמור לעיל, ביטול הרשעה במקרה זה אינו הולם את חומרת המעשה, אף לא את שיקולי השיקום או הנסיבות האישיות.

14. השלב השני בבדיקה שאלת ביטול הרשעה הוא לבדוק האם תיגרם לנאשם פגיעה קונקרטית בעתידו, שבגינהמן הרاوي לבטל את הרשעתו.

בבאו של בית המשפט לבחון את הנזק העולם להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא אפשרויות תיאורתיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13):

"לא מצأتي כל פגם במעמדתו של בית המשפט המחויזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העולם להיגרם לבקשתו, ואין להידרש לאפשרויות תיאורתיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורתיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה הרשעה בדיון השפעה על התוכנותם של אותם תרחישים".

ב"כ הנאשם לא העלה כל טענה לפיה תיגרם לנאשם פגיעה קונקרטית כתוצאה מהרשעתו, אלא טענה כי הפסיקה נמנעה מהרשעה גם במקרים בהם לא הייתה אפשרות להציבו על נזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מהרשעה. צוין כי ישנים מקרים שבהם די בפגיעה בדיםוי העצמי או בהצבעה על נזק פוטנציאלי כלשהו. גם אם ישנים מקרים שבהם ניתן להסתפק בהצבעה על נזק שאיננו הרה אסון כנימוק לביטול הרשעה - מצאי כי לא כך הדבר כאן. הנאשם לא הציב עלי כל מסגרת תעסוקתית ספציפית, מסלול לימודים או אפילו תוכניות עתידיות אשר עלולים להיפגע מהרשעה פלילתית.

בשל האמור לעיל, נוכח אי התאמת העניין לאי הרשעה, והיעדר הצבעה על נזק קונקרטי - הרשעתו של הנאשם נותרת על כנה.

דין והכרעה

15. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרי המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש הולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגאת ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

בעניינו - נמנעה המאשימה מלעתור למאסר בפועל, לא הצהירה על כוונתה לטעון לעונש של מאסר בגין כתוב האישום, ובטיועינה בבקשתה, כאמור, להטיל מאסר על תנאי וקנס.

דומה כי אין מחלוקת על כך שעניישה של מאסר על תנאי וקנס נמצאים בנסיבות הנמוך של מתחם העינויה למקורה זה.

מתחם העונש ההולם

מדיניות העונייה

16. עיין בפסקה של הרכאות השונות מעלה כי ניתן עונישה מגוונת המתחשבת בניסיבותו של כל מקרה ומקרה, החל ממאסר על תנאי, קנס או הארכת מאסר על תנאי ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל או בדרך של בעבודות שירות, ככל מקרה נבחן לגופו.

א. רע"פ 5979/06 **דניאל בוהדנה נגד מדינת ישראל (25.07.06)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הועמד לדין בבית משפט השלום בגין עבירות תקיפה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המבקש זוכה מחמת הספק מעבירות תקיפת שוטר והרשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. **בית המשפט גזר עליו 3 חודשים מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי.**

ב. רע"פ 5579/10 **דוד קרייה נגד מדינת ישראל (10.02.10)**, המבקש, נעדר בעבר פלילי, הודה והרשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ. **בית משפט המוחזק קיבל את ערעור המדינה והרשיעו בביצוע העבירות הנ"ל וגזר עליו 9 חודשים מאסר על תנאי.**

ג. רע"פ 3208/15 **דוד קריי נגד מדינת ישראל (11.05.15)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הודה והרשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות הפרעת שוטר במילוי תפקידו. נגש המבקש הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמה נוספת לסליק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. המבקש סירב לפתח את הדלת לביקשת שני שוטרים וברח מהמקום. **בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי.**

ד. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרטמן נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקו, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למצור חוקי. **בית המשפט שלום גזר עליו 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של בעבודות שירות ועונשים נלוויים.**

ה. ע"פ (חיפה) 12-10-49707 ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13), המערעתה הודהה והורשע בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת مليוי תפקידו ובعتبرה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלים גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבנן וצו של"צ.

ו. ע"פ (ירושלים) 14-06-53885 ראייד מחרגינה נגד מדינת ישראל (20.05.15), המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט הטיל עליון תשלום קנס כספי והארכת מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

ז. ע"פ (נצרת) 65718-11-16 דנה אלימלך נגד מדינת ישראל (04.04.17) ערעור של שני מעוררים, בני זוג, שנדנו במאוחדר. המערער ערעור על הכרעת הדין בעניינה והמערעתה על פסק הדין בעניינה. המערער הורשע בבית משפט השלים בעבירות הפרעה לשוטר בAMILIYI TFKIDU V'SIBOSH MAHLKI MASHPET, ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס. והמערעתה בעבירת הפרעה לשוטר בAMILIYI TFKIDU, ונגזרו עליה 3 חודשים מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחויז זיכה את המערער מעבירות шибוש מהלכי משפט והרשיינו תחתיה בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והותיר את רכיבי גזר הדין על כנמם, כאשר המאסר על תנאי יכול רק על עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הערעור של המערעתה נדחה על שני חלקיו. בבקשת רשות ערעור שהגישה המערעתה לבית המשפט העליון 3958/17, נדחתה אף היא (החלטה מיום 17.06.20).

ח. ת"פ (פתח תקווה) 37099-01-13 מדינת ישראל נגד בוגדן סקלרוד (30.01.14), הנאשם הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות לעצמה. בית המשפט גזר עליו 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס כספי.

ט. ת"פ (רמלה) 12-10-2020 מדינת ישראל נגד צח שגיא (05.02.15), הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרכן של עבודות שירות ו-4 חודשים מאסר על תנאי.

17. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נוע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים מאסר לריצוי בפועל או בדרכן של עבודות שירות.

גזרת עונשו של הנאשם

18. בגזרת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובclud שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם

שנקבע לעיל.

עסוקין בנאשם בן 24, נuder עבר פלילי, שלא הורשע בכל עבירה לפניה, או בשנים שעברו מאז העבירה. הנאשם לא לפקח כאמור אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות. ניהול הוכחות הנזקota מהותית ואין בכר כי הגיעו בהחומרת עונשו של הנאשם, ואולם גיררת ההליך במקרה זה, לרבות הטרחתו של שירות המבחן שלוש פעמים, בדרך שהסתמימה באישיותו פועלה, משמשת לרעת הנאשם, לעומת נאים אחרים שלוקחים אחריות על מעשייהם, מודים וחוסכים מזמןם של בית המשפט. עניין זה יבוא בשיקולי ביהם"ש לעניין הקנס.

סוף דבר

19. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. חמישה חודשים מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש חודשים עבירות אלימות, איזמים או הפרעה - נגד שוטרים.

ב. קנס על סך 3,000 ש"ח או 12 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בשישה תשלוםים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 17/12/17 ובכל עשרי לחודש בחודשים הבאים. אי עמידה באחד מן השיעורים, ימודד את מלאה הסכום לפירעון מיידי.

ג. חתימה על התchiaבות על סך 2,000 ש"ח, להימנע במהלך תקופה של שלוש שנים מהיות מלעbor בעבירות נגד שוטרים. במידה ולא יחתום כאמור תוך 7 ימים, יאסר ליוםים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום בבית משפט המחויזי בנצרת.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.